

Jezu, Wiekuisty Pasterzu dusz, spojrzysz z miłosierdziem na Twą ukochaną trzodę. Jednoczymy się z Kościołem Powszechnym, który modli się o nowego Biskupa Rzymu. Prosimy, aby namaszczony Duchem Świętym prowadzić nas do wierności Twojemu Królestwu i projektowi życia. Prosimy Cię o to przez Niepokalaną Dziewicę Maryję, twoją słodką i Świętą Matkę. Jezu, daj nam świętych pasterzy, daj nam pasterzy według Twego serca.

Od redakcji

Z wiarą w Jezusa Chrystusa, pasterza pasterzy, oddajemy w Wasze ręce lutowy NUNTIA. Jak każdego ranka zachęca nas psalm inwitatoryjny: "Przyjdźcie, uwielbiamy Go padając na twarze, klękniemy przed Panem, który nas stworzył. Albowiem On jest naszym Bogiem, a my ludem Jego pastwiska".

Z tą ufnością kroczymy ku Wielkanocy jak ludzie i jako wspólnota którzy towarzyszą temu ludowi aby zawsze być Dobrą Nowiną dla Ubogich.

Przełożony Generalny

Większość lutego zajęła mu wizyta w Prowincji Zachodniej Stanów Zjednoczonych. W rzeczywistości wizyta w Prowincji Zachodniej rozpoczęła się 22 stycznia spotkaniem z Wizytatorem i jego Radą. Następnie odwiedził różne domy Prowincji. Podróż rozpoczęła się w Los Angeles, Monte Bello, Santa Barbara, w seminarium w Camarillo i w parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa. W każdym z miejsc miał sposobność spotkać się z innymi członkami Rodziny Wincentyńskiej. Podczas spotkań można było sprawdzić cały dynamizm Rodziny Wincentyńskiej.

Następnie udał się do Denver, gdzie oprócz możliwości spotkania się z Konfratrami miał także okazję uczestniczyć ceremonii afiliacji do zgromadzenia Misji czterech osób świeckich. Są to dwie pary. Jedna z nich pracuje jako koordynatorzy Wolontariuszy Wincentyńskich w Kolorado a druga wspomaga innych świeckich we wzrastaniu w duchowości wincentyńskiej.

Dalej, dotarł do Dallas w Teksasie. Znajduje się tam parafia Trójcy Przenajświętszej. W swojej działalności parafia jest bardzo zaangażowana w pomoc ludziom zmarginalizowanym przez społeczeństwo. Miał także okazję odwiedzić różne dzieła prowadzone przez Rodzinę Wincentyńską w tym rejonie. Miał również spotkanie w parafii Najświętszego Zbawiciela (w San Antonio, w Teksasie). Jeden Konfrater pracuje w niej z Afroamerykanami.

Następnie odwiedził Little Rock w Arkansas. Konfratry prowadzą tam małą parafię, w której przede wszystkim pracują nad formacją świeckich misjonarzy.

W ramach planu wizyty odbyło się spotkanie z ponad trzystu osobową grupą, z której niektórzy podzielili się świadectwem jako świeccy misjonarze wincentyńscy.

Stamtąd udał się do Nowego Orleanu, gdzie prowadzona jest parafia z dobrze rozwiniętą działalnością społeczną. Tutaj realizowany jest program o nazwie „re build” (od-budować). To program skupiający się na ludziach ulicy.

Następnie udał się do Kansas City w Missouri. Znajduje się tam grupa Konfratrów, którzy pracują przy misjach ludowych. Spotkał się także z członkami AIC (Paniami Miłosierdzia). Później udał się do St. Louis wcześniej odwiedzając Perryville, miejsce pierwszej misji Zgromadzenia Misji w Stanach Zjednoczonych. Spotkał się tam z Konfratrami, członkami Rodziny Wincentyńskiej oraz miał okazję uczestniczenia w ceremonii afiliacji do Zgromadzenia Misji dwóch osób świeckich.

Następnie odwiedził Chicago, gdzie znajdują się trzy Domy Zgromadzenia, wszystkie związane z DePaul University: jeden to dom formacyjny, drugi to dom dla Misjonarzy pracujących na uniwersytecie i przy innych dziełach oraz dom studiów dla Konfratrów z różnych prowincji. W chwili obecnej ośmiu Konfratrów z innych prowincji studiuje na DePaul: dwóch Etiopczyków, dwóch Nigeryjczyków, dwóch Indonezyjczyków Wietnamczyk i Słowak. W następnym semestrze spodziewają się sześciu studentów. Generał miał okazję zapoznać się ze wszystkimi programami i usługami oferowanymi przez uniwersytet.

Na zakończenie wizyty, aby wzmocnić wzajemne więzi, spotkał się z trzema Wizytatorami prowincji amerykańskich. Formacja początkowa, formacja ciągła, praca z Rodziną Wincentyńską, praca we wspólnotach latynoskich to niektóre z wielu podniesionych na spotkaniu tematów w celu wzmocnienia integracji pomiędzy prowincjami w dziełach już wykonywanych.

Nowe nominacje w Kurii w 2013 r..

Ksiądz G. Gregory Gay CM, Przełożony Generalny Zgromadzenia Misji ogłosił dwie najnowsze nominacje wśród personelu Kurii Generalnej w Rzymie, które wejdą w życie w marcu 2013 r. Ks. Agnus Heru CM, misjonarz z Prowincji Indonezji został mianowany Dyrektorem Archiwum i Biblioteki Kurii Generalnej Zgromadzenia. Ks. Shijo Kanjirathamkunel CM, kapłan z Prowincji Indie-Południe obejmie urząd Prokuratora Generalnego. Ks. Heru zastąpi Ks. Alfredo Becerrę CM z Prowincji Meksyku. Ks. Kanjirathamkunel zastąpi ks. Alberto Vernaschiniego CM z Prowincji Rzymskiej.

Ks. Agnus Heru, urodził się w Indonezji w 1969 r. Do Niższego Seminarium św. Wincentego a Paulo wstąpił w 1985, a następnie odbył Seminarium Internum na Filipinach. Powrócił do Indonezji, gdzie uczęszczał do Wyższego Seminarium i ukończył studia teologiczne. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1998 r.

Studiował także Teologię Dogmatyczną na Gregorianum. Był zaangażowany duszpasterstwo i formację seminaryjną. Od 2011 r. Ks. Heru był Sekretarzem Prowincji Indonezji i jednocześnie był proboszczem w Surabaji.

Ks. Shijo Kanjirathamkunel urodził się w 1976 w Kerali w Indiach. Do misjonarskiego Niższego Seminarium wstąpił w 1991. Po zakończeniu Seminarium Internum kontynuował studia uzyskując dyplomy z filozofii, psychologii i teologii. Świecenia kapłańskie Ks. Kanjirathamkunel przyjął w 2004 r. Studiował Prawo Kanoniczne na Uniwersytecie Nawarry w Hiszpanii, gdzie uzyskał licencjat i doktorat. Od 2011 r. pełnił funkcję Rektora i Superiora Vidya Sadan, misjonarskiego seminarium dla alumnów prowincji indyjskich. Ks. Kanjirathamkunel był także Sekretarzem Konferencji Wizytatorów Azji i Pacyfiku (APVC).

Ksiądz Gregory Gay wyraził wdzięczność za wkład pracy zarówno ks. Alfredo Becerra, aktualnemu Dyrektorowi Archiwum i Biblioteki Kurii jak i ks. Alberto Vernaschiemu, aktualnemu Prokuratorowi Generalnemu. „Ks. Alfredo jest drugim co do długości posługi członkiem personelu Kurii Generalnej. Przybył w 2005 wkrótce po tym jak zostałem wybrany Przełożonym Generalnym. Wielkodusznie dał wiele z siebie nie tylko archiwum i bibliotecę, ale również przez zaangażowanie w kwestie sprawiedliwości i pokoju. Jestem mu wdzięczny za ciężką i oddaną pracę. Życzę mu wszystkiego dobrego po powrocie do Prowincji Meksyku. Dziękuję również jego Prowincji za to, że pozwoliła Alfredo na posługę w Kurii Generalnej.”

Ksiądz Gregory zaznaczył także, że ks. Alberto Vernaschi pełnił funkcję Prokuratora Generalnego od 2009 r. „Oprócz pracy dla Kurii Generalnej jako Prokurator Generalny ks. Vernaschi jest także Ekonomem Prowincji Rzymskiej i Superiorem Domu Prowincjalnego. Każdy jeden z tych obowiązków byłby wystarczający dla jednej osoby, lecz ks. Vernaschi wiernie i radośnie służył Kurii jako Prokurator Generalny. Za jego ofiarną i pomocną posługę jestem mu wielce wdzięczny.”

Indie wincentyńskie: całe zielone o świeżej i gorącej krwi

(Ksiądz Zeracristos Yosief)

"Mamo, dlaczego nie żyjemy na ziemi razem z ludźmi? -mała rybka zapytała swoją mamę. A ta odpowiedziała: Moje małe niewiniątko, ziemia nie jest dla ryb, a jedynie dla egoistów" (przysłowie indyjskie).

Od 27 stycznia do 22 lutego 2013 przeprowadził wizytację kanoniczną Prowincji Południowej Indii. Naprawdę, to wspaniałe widzieć jak rozkwitając obie prowincje indyjskie. Moją radością chcę się z wami podzielić w tych kilku słowach. Zaczniemy od odrobiny historii.

Historia naszej obecności w Indiach odnotowuje, że po uporczywych prośbach Stolicy Apostolskiej, Propagandy Wiary (obecnie Kongregacja Doktryny Wiary) za pozwoleniem i błogosławieństwem Przełożonego Generalnego Prowincja Madrycka z pokorą rozpoczęła swoją obecność w Indiach. Był rok 1922.

Wszystko zaczęło się w Odisha, w północno-środkowych Indiach, skąd nie ruszali się przez dziesięciolecia. Dziwne, że formację rodowitych hindusów rozpoczęto trzydzieści lat później, w 1952. Konsekwentnie, pierwszych pięciu Misjonarzy hindusów otrzymało święcenia w 1962. Jednakże, za sprawą Bożej Opatrzności, która pozwoliła im się rozwijać i rosnąć, w 1970 erygowano w Indiach prowincję.

Z oczywistych powodów rozwojowych i organizacyjnych dla wzmocnienia obecności wincentyńskiej w wielkim kraju jakim są Indie, w listopadzie 1997 Prowincja podzieliła się na dwie: Prowincję Północną Indii i Prowincję Południową. W ciągu 15 lat od podziału Prowincja rozrosła się mając 76 Konfratrów. Jak Bóg da w przyszłym roku będziemy mieli kolejnych 12 członków. Wśród nich 44 Konfratrów jest w wieku od 25 do 25 lat. Ta Prowincja jest cała zielona i kwitnąca! Indie są wielkim krajem z 1.200 milionów ludności.

Piszę to, żeby podzielić się z Wami moją radością. Cieszę się, ponieważ o ile Zgromadzenie Misji w Europie Zachodniej i Ameryce Północnej wydaje się, że siwieje z wyraźnymi oznakami zmęczenia, starzenia się i bólów pleców, to w Afryce, Azji i Ameryce Łacińskiej żyłach młodych Konfratrów, którzy zapewniają przyszłość, płynie gorąca i zimna krew.

Młodzi, podekscytowani naszym charyzmatem, naszym powołaniem i wincentyńską misją. Tak, nasz charyzmat żyje, jest aktywny i obecny. Pobudza serca i entuzjazm wielu nakazuje oddać swoją młodość Panu Jezusowi i Ubogim. Oczywiście, w Indiach zmiany dokonują się powoli. Tak jak wcześniej spotykamy wielkie rodziny. Lecz znacząca część naszych Konfratrów pochodzi z małych rodzin (dwu i trzy osobowych). Niektórzy nawet są „jedynakami” co przy kulturze orientalnej jeżeli nie mają silnej i głębokiej wiary może być problemem egzystencjalnym. Słuchając świadectw powołania niektórych Konfratrów byłem pod wielkim wrażeniem. Zdecydowana większość naszych współbraci pochodzi z bardzo religijnych i praktykujących rodzin. Pamiętajmy, że Indie to kraj misji św. Tomasza Apostoła. Zazdrośnie, jego szczątki przechowują w Chennai. Podczas gdy poznajemy drzewa po ich owocach, jak mówi Jezus, to w obu prowincjach indyjskich nie możemy spodziewać nic więcej jak obfitych, dobrych i pysznych owoców, ponieważ ich chrześcijańskie korzenie są dobre, zdrowe i głębokie. I Misjonarze mogą na to liczyć.

Głęboko poruszyła mnie ilość młodych Konfratrów w prowincji. Spośród wszystkich 121 Konfratrów 95 ma mniej niż 50 lat. To niesamowite.

Jakis czas temu odbyłem wizytę do Prowincji Holandii i do regionu, gdzie średnia wieku jest bardzo wysoka. Zarówno Prowincja Holandii jak i obecny Region Belgii miały znaczącą rolę rozwoju Zgromadzenia. Po wyczerpaniu swoich sił i tworzeniu ścieżek dzisiaj na ich skórze widać ślady zmęczenia nagromadzonego w czasie. Kiedy widzimy ich dzisiaj, wydaje się, że poruszają się na „wózkach inwalidzkich” chociaż w swoim życiorysie przechowują „wspomnienia”, kiedy byli pionierami na obszarach misyjnych, który rozkwitły i stały się prowincjami, które aktualnie są częścią przyszłości Zgromadzenia. Podczas, gdy dzisiaj widzimy Prowincję Południową Indii gotową do pracy w każdym terenie, płaskim i pagórkowatym, ciernistym i gładkim, bo jest w niej gorąca krew. Dla Zgromadzenia Misji to jest błogosławieństwo Boże. Zaiste, wszyscy ci młodzi bracia, których w tych dniach poznałem są ukrytym skarbem całego Zgromadzenia. C.M. ma przyszłość!

Dostrzegłem, że podbudowałem Konfratrów. Oni nie myślą o sobie i swojej wygodzie lecz są całkowicie oddani i pochłonięci misją głoszenia Ewangelii Ubogim.

Wielce mnie uradowało także życie i posługa naszych Sióstr Miłosierdzia. Poznałem cztery ośrodki, w których opiekują się osobami niesprawnymi psychicznie i fizycznie, chorymi sierotami i ubogimi w podeszłym wieku.

Zarówno w obu prowincjach indyjskich i jak i u Sióstr Miłosierdzia Wincentianie naprawdę działają!! Z ich miłością do Chrystusa i poświęceniem dla Ubogich przynoszą nam zaszczyt. Niech dobry Bóg błogosławi dobro, które czynicie Ubogim.

Seminarium Internum

CLAPVI - Południe

Czterech seminarzystów: Peruwianczyk, Brazylijczyk z prowincji Argentyny i dwóch Ekwadorczyków rozpoczęło Seminarium Internum CLAPVI - Południe 2013-14. Przyjęcie nowych seminarzystów miało miejsce 8 stycznia w parafii św. Sebastiana w Macul (Chile). Eucharystii przewodniczył Wizytator Chile, Ksiądz Fernando Macías, a koncelebrowali Wizytator Peru, Ksiądz Pedro Guillén, Radny Prowincji Argentyny, Ksiądz Sergio Plana oraz dyrektor Seminarium Internum Ksiądz Carlos Arley Cardona i Ksiądz Carlos de la Rivera Rojas.

Dzień wcześniej (7 stycznia) w tym samym miejscu ten etap formacji zakończyło 6 młodzieńców składając Bonum Propositum, trzech z Prowincji Chile i trzech z Prowincji Argentyny. Kolejnych dwóch z tej grupy należących do Prowincji Ekwadoru złożyło Bonum Propositum w swoim kraju.

"Nasza wiara, zawsze młoda jest w stanie zaspokoić potrzeby wszystkich czasów, aby leczyć rany wszystkich dusz"

Fryderyk Ozanam

"W drodze do nowego światła" "isti wapaia ingni raya kumra" (w języku Miskito)

Jak wiadomo, z inicjatywy hiszpańskich Konfratrów wiele lat temu Zgromadzenie Misji rozpoczęła projekt misyjny na terytorium Hondurasu (Ameryka Środkowa). Dzieło ewangelizacji w Kościele zaprzyjaźnionego Hondurasu realizuje szczególnie Prowincja Barcelony. Ewangelizacja ma trzy ważne aspekty: promocję człowieka poprzez różne projekty integralnego rozwoju ubogich, katechezę i formację chrześcijańską tak animatorów pastoralnych jak i wspólnot chrześcijańskich, a na koniec liturgiczne sprawowanie sakramentów, które ukierunkowujące ożywienie wiary, która oświeca życie. Cała ta praca odbywa się w wspólnie z innymi gałęziami Rodziny Wincentyńskiej: Siostrami Miłosierdzia, MISEVI, WMM (JMV) i innymi.

Wśród różnych obszarów działania znajdują się misje w Wikariacie Moskitia, ternie misyjnym, który wspierają także inne prowincje jak Ameryki Środkowej, Kolumbii oraz inne gałęzi Rodziny Wincentyńskiej.

W tych dniach odbywa się V Zgromadzenie Ogólne Wikariatu celem „odnowienia wiary w Jezusa Chrystusa, aby stać się uczniami i misjonarzami w komunii, poznając ją, wyznając i celebrując w rzeczywistości pastoralnej zakorzenionej społecznie, kulturowo i eklezjastycznie”. Odbyło się ono w Puerto Lempira 12 i 13 lutego. Obecni byli duszpasterze ze wszystkich miejsc w Moskitii obradując pod hasłem "W drodze do nowego światła" ("isti wapaia ingni raya kumra").

To dobra wiadomość dla tego ternu, który jako Wikariat sieje nasiona a nadzieje dzień, kiedy te nowe pędy będą kontynuować odnowę Kościoła. „Jako Kościół, jako wikariat, jako parafie, jako wspólnoty i jako wierzący w Chrystusa musimy pomagać naszym braciom aby żyć w wierze pełnią życia”.

Zgromadzenie obradowało na temat wymiarów Wspólnoty społeczności, misyjnym, samarytańskim Planie Wikariatu, wymiarze paschalnym, dyktorium delegatów, wpłat na rzecz diecezji i wniosków końcowych. Zgromadzeni zakończyli wieczór kulturalny prezentujący tradycyjne rytuały kulturowe, tańce i napoje według tradycji Miskita. Na zakończenie obrad przyjęto dokument końcowy, który zostanie przetłumaczony na język Miskito, aby mógł być wdrożony we wszystkich wspólnotach Moskitii.

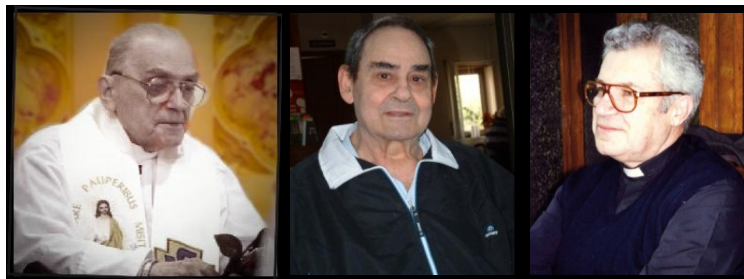
Nominaciones / Confirmationes

PRAGER John Patrick	31/01/2013	Dyrektor SM Ekwador
CARVALHO DOS SANTOS Evaldo	26/01/2013	Wizytator Fortaleza
MANIANGAT Joseph K.	21/02/2013	Wizytator Indie Północ
GUERRA GONZÁLEZ Alcibiades Ivan	28/02/2013	Superior Regionu Panama

Ordinationes

TARIKU Yohannes Hagos	Sac	Aet	20/01/2013
-----------------------	-----	-----	------------

Necrologium

Nomen	Cond	Dies ob.	Prov.	Aet.	Voc.
LACHOWSKI Joseph M.	Sac	20/12/2012	Nan	33	3
HALLORAN John Ignatius	Sac	23/12/2012	Aul	83	63
COELHO FERNANDES Joaquim Modesto	Sac	02/02/2013	Lus	81	63
DICTUS Wim (C.)	Sac	17/02/2013	Hol	90	70
FRESCHI Antonio	Sac	19/02/2013	Rom	87	67
GUTIÉRREZ LÓPEZ Máximo	Sac	19/02/2013	Ven	84	68